ΙΔΡΥΤΗΣ : ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΟΔΟΣ ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30

ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦΩΝΟΥ 23 — 84

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ δραχμαὶ 1,50

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ 30 ΙΟΥΝΙΟΥ 1958

Ἀνατολὴ Ἡλίου 5.08 Δύσις 7.48
Ἡ Σύναξις τῶν 12 Ἀποστόλων

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ
Ἔτος 25ον Ἀριθμὸς φύλλου 1647

Μὲ βάσιν τὸ νέον Βρετανικὸν σχέδιον

ΑΡΧΙΖΟΥΝ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑΙ ΔΙ' ΕΠΙΛΥΣΙΝ ΤΟΥ ΚΥΠΡΙΑΚΟΥ

Βεβαία ἡ Ἑλληνική προσφυγὴ εἰς τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. 29. Οἱ «Τάϊμς» γράφουν σήμερον εἰς ἄρθρον των, ὅτι ἡ Βρετανικὴ Κυβέρνησις θὰ ἀναμένη τὴν συνάντησιν τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μάκ Μίλλαν, μὲ τοὺς πρωθυπουργοὺς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, προκειμένου νὰ λάβη ὁριστικὴν ἀπόφασιν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ σχεδίου εἰς Κύπρον. Ἤδη τὸ Κυπριακὸν καὶ μετὰ τὰς ἀντιρρήσεις, ὡς πρὸς τὸ ἀνακοινωθὲν σχέδιον τῆς Βρετανικῆς Κυβερνήσεως, παραμένει στάσιμον. Πᾶσα ἐξέλιξίς του θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τῶν Ἑλληνοτουρκικῶν προθέσεων,

ΕΣΤΩ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΣΤΙΓΜΗΝ

Εἰς τὰς παραμονὰς τῆς λήψεως ὁριστικῆς ἀποφάσεως διὰ τὴν τύχην τοῦ Δημοτικοῦ μας Νοσοκομείου ὁ «Ἐθνικὸς Κήρυξ» Πατρῶν ἐπιθυμεῖ καὶ θεωρεῖ καθῆκόν του τὸ μὲν νὰ ἀποτυπώσῃ προκαταβολικῶς τὴν γνώμην του ἐπὶ ἑνὸς τόσον σοβαροῦ ἐξ ὅλου τοπικοῦ ζητήματος, τὸ δὲ νὰ ἀναγρώσῃ δι' ὀλίγων καὶ ἁπλῶν λόγων τοὺς ἀναγνώστας του ἐπὶ τῆς σημασίας τοῦ ὅλου προβλήματος καὶ τῶν ἀναποφεύκτων συνεπειῶν του.

Σεβόμεν ὅθεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι κατὰ τὴν ἀπψὶν μας, εἴτε τὸ θέλομεν εἴτε ὄχι, αὐτὴν τὴν στιγμὴν ἡ κρατικοποίησις τοῦ Δημοτικοῦ Νοσοκομείου κατέστη πλέον ἀναπόφευκτος.

Δυστυχῶς δὲν ὑπάρχουν διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον οὔτε περιθώρια οἰκονομικά, οὔτε περιθώρια χρόνου. Τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον θὰ κρατικοποιηθῇ εἴτε πρέπει, εἴτε ὄχι, ἀκόμη δὲ καὶ εἰς ἣν περίπτωσιν ἤθελε διαπιστωθῇ ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξευρεθοῦν τὰ μέσα τῆς διατηρήσεως καὶ λειτουργίας του ὡς δημοτικοῦ ἐντὸς τῶν προσεχῶν τριῶν ἕως πέντε ἐτῶν.

Ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω συνθήκας γεννᾶται τὸ ἐρώτημα: Τί ἦτο ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὡδήγησε τὴν πόλιν πρὸ τοῦ ἀναβολισμοῦ τῆς διαλύσεως, ἡ κρατικοποίησις τοῦ Νοσοκομείου.

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ἔγκειται καὶ τὴν οὐσίαν τοῦ ὅλου θέματος, διότι, κατὰ τὴν ἡμετέραν κρίσιν, ἐπαναλαμβάνομεν, ἀπεδείχθη περιτράνως ὅτι τὸ ζήτημα δὲν ἀφορᾶται εἰς τὸ ἂν θὰ πρέπει νὰ κρατικοποιηθῇ τὸ Δημοτικὸν Νοσοκομεῖον, διότι ἀσφαλῶς πρέπει νὰ κρατικοποιηθῇ χάριν τῆς καλλιτέρας ἀποτελεσματικωτέρας ἐξυπηρετήσεως τῶν δημοτῶν ἀλλὰ εἰς τὸ κατὰ ποῖον κατεπλήθησαν ἐκ μέρους καὶ τοῦ Δήμου καὶ τοῦ Ἀδελφάτου αἱ ἐνέργειαι διὰ νὰ ἐξασφαλισθοῦν δύο τινά :

1) Ἡ χρησιμοποίησις τῆς μεγάλης ἐμπειρίας τοῦ Νοσοκομείου διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν δημοτῶν καὶ γενικῶτερον πρὸς τὸ ἀποκλειστικὸν συμφέρον τοῦ Δήμου καὶ 2) ἡ προνομιακὴ ἐξυπηρέτησις τῶν ἀπόρων δημοτῶν ἐφ' ὅσον καὶ ἂν ἡ κρατικοποίησις τοῦ ἱδρύματος σημαίνει ὅτι ἡ μεγάλη αὐτὴ περιουσία θὰ ἀκολουθήσῃ τὴν νέαν του μορφήν.

Ἡ βεβαιοτάτη λύσιν δυνάμεθα νὰ ποτώσωμεν, ὅτι ἐκ τῶν ἀνωτέρω εἴρηται ἐγένετο καὶ ὅτι αὐτὴν τὴν στιγμὴν οὐδὲν ἄλλο δύναται νὰ ἐλθῇ ἡ πόλις εἰμὴ εἰς τὴν γενναιοδωρίαν καὶ τὴν καλὴν διάθεσιν τοῦ ἀξιοτίμου κ. Δήμου, ἅτινα ἐὰν ἐκφρασθοῦν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω κυρίων τῶν ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ἀναφερθείσῃ ἐπιστολῇ,